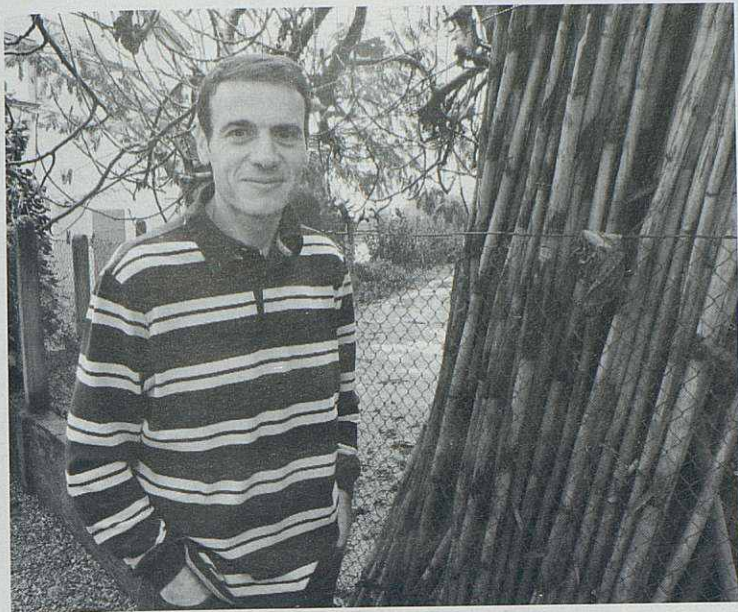

El Just ha sigut monitor d'alpinisme a l'Agrupació Excursionista de Granollers.

M'han encarregat una altra pregunta: hi ha res per treure la gana i no picar?

S'utilitzen el fucus (una alga marina) i la glucomanana (bulb) per donar sensació de sacietat. També els productes rics en vitamina B6 i en triptòfan, que alleugeren l'ansietat. Principalment s'extreuen de la grifònia i la remolatxa dolça.

Qui es troba bé també pot prendre herbes?

Sí. El més comú són les tisanes de plantes digestives (camamilla, matafaluga, comí, fonoll, poliol...) o regalèssia, soles o barrejades. Tenen bon gust i solen ser les que predominen en la ratafia i els licors digestius.

Tornem a confiar en la natura?

Sí. Hi ha el client que les ha utilitzat tota la vida però ara molta més gent, sobretot gent jove, s'hi ha abocat. Hi ha més informació (de vegades en excés) i consciència ecològica, i tot plegat fa que les plantes medicinals siguin cada cop més properes.

Com va néixer l'Herboristeria Pujol?

La botiga la va adquirir l'àvia materna, Maria Vallbona Banús, el 1948, al senyor Claudi Arimany, farmacèutic. Abans es deia Herboristeria Mesa i era a la plaça Maluquer i Salvador, on hi ha la Biblioteca de Can Pedrals. El 1958 es va traslladar on és ara, al carrer de Corró.

Què s'hi venia, llavors?

Inicialment, plantes medicinals i prou. Quan es va traslladar al carrer Corró s'hi van introduir els productes dietètics, com a aliments sense sucre per a diabètics, aliments sense sal per a hipertensos, llets infantils per a nadons i també productes ortopèdics.

Tu de petit ja devies córrer per la botiga.

Als 14 anys ja ajudava la mare. Vaig treballar per altri, però també vaig voler estudiar el producte de l'establiment perquè pensava que m'hi acabaria dedicant.

I ha sigut així.

Em va venir de manera natural. M'agradava i sempre, poc o molt, hi havia estat vinculat. Quan el meu pare es va jubilar va ser el moment. Sempre havia pensat que volia treballar per a mi, i què millor que aprofitar l'oportunitat brindada? Després també s'hi ha quedat el meu germà.

L'herbolari competeix amb la farmàcia?

No es tracta de competir sinó de complementar. De fet per llei, els productes naturals i dietètics tenen la denominació de "complement dietètic i alimentari".

És molt més que això!

Sí, però als productes naturals, tot i ser de consum cada cop més generalitzat, no se'ls permet que a l'etiqueta hi constin les propietats i les incompatibilitats. Per això sovint hi diu "usat tradicionalment per a..."

Per què no està permès?

Perquè no estan considerats medicaments. O sigui que, a causa de la legislació vigent i d'altres interessos, es nega aquesta informació al consumidor. No passa en països com França, Itàlia i Alemanya.

En això també estem a la cua.

Que un producte per a la salut no expliqui clarament per a què serveix és un endarreriment majúscul. Per això la nostra feina és, a part de comercial, divulgativa i orientadora.

Hi ha cap llibre fàcil en aquest sentit?

En recomano un de petit, "Conocer las plantas medicinales". Conté explicacions molt sintetitzades i concretes de les plantes més comunes i amb fotografies en color per facilitar-ne la distinció.

La teva gran afició és la muntanya.

Des de ben petit! He combinat l'alpinisme amb l'escalada, he tingut temporades d'anar amb les cordes amunt i avall i temporades de travesses a peu i en bicicleta.

Moltes plantes vénen de la muntanya, i les trementinaires en baixaven.

Sembla que tot ve lligat! De trementinaires en queden poques, però hi ha poblets on encara saben a qui han d'anar a trobar quan no es troben bé.

Carme Badia i Puig